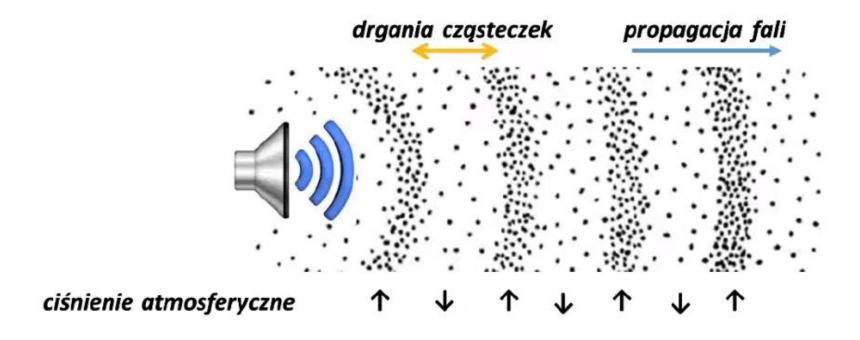
Wykład

03.01.2022r.

FALE AKUSTYCZNE

<u>Fala akustyczna</u> – rozchodzące się w przestrzeni zaburzenie, któremu towarzyszą drgania cząsteczek ośrodka. Drgające cząsteczki ośrodka przenoszą energię mechaniczną (dochodzi do naprzemiennego zagęszczania i rozrzedzania środowiska), ale ich średnie położenie nie ulega zmianie.

Fala akustyczna wymaga obecności ośrodka (ciało stałe, ciecz, gaz)!

WIELKOŚCI OPISUJACE FALĘ AKUSTYCZNĄ

<u>Częstotliwość</u> – określa liczbę cykli zjawiska, jaka zachodzi w czasie jednej sekundy, decyduje o wysokości dźwięku

$$f\left[\frac{1}{s}\right] = [Hz]$$

<u>Amplituda</u> – największe wychylenie cząsteczek ośrodka z położenia równowagi, od amplitudy zależy głośność dźwięku

Okres fali – czas, w jakim fala pokona odległość równą długości fali

<u>Długość fali</u> – najmniejsza odległość pomiędzy dwoma punktami o tej samej fazie drgań, odległość, jaką pokonuje fala w czasie jednego okresu

$$\lambda [m]$$

<u>Prędkość dźwięku</u> – określa szybkość rozchodzenia się fali, zależy od gęstości i ściśliwości ośrodka

$$V = \sqrt{\frac{B}{\rho}} \quad \left[\frac{m}{s}\right]$$

gdzie:

B – moduł ściśliwości

 ρ – gęstość ośrodka

Rozchodzenie fali akustycznej w powietrzu jest procesem adiabatycznym!

$$B = \kappa \cdot p = \frac{c_p}{c_V} \cdot p$$

gdzie:

 κ – współczynnik adiabaty

p — ciśnienie gazu

 c_p , c_V — ciepło właściwe przy stałym ciśnieniu, objętości

$$V = \sqrt{\frac{\kappa \cdot p}{\rho}}$$

Dla gazu doskonałego:

$$p \cdot v = n \cdot R \cdot T = \frac{m}{M} \cdot R \cdot T$$

$$p = \frac{1}{M} \cdot \frac{m}{v} \cdot R \cdot T = \frac{1}{M} \cdot \rho \cdot R \cdot T$$

$$\frac{p}{\rho} = \frac{R \cdot T}{M}$$

$$V = \sqrt{\frac{\kappa \cdot R \cdot T}{M}}$$

CECHY DŹWIĘKU

- Wysokość dźwięku
- Głośność dźwięku
- 3. Barwa

WYSOKOŚĆ DŹWIĘKU = CZĘSTOTLIWOŚĆ

Infradźwięki: f < 16 Hz

Dźwięki słyszalne: $16 \ Hz < f < 20 \ kHz$

Ultradźwięki: f > 20 kHz

Hiperdźwięki: $f > 10^{10} Hz$

GŁOŚNOŚC DŹWIĘKU = NATĘŻENIE

<u>Głośność</u> – związana jest z natężeniem fali, czyli mocą przenoszoną przez falę na jednostkę powierzchni. Odzwierciedla fizjologiczne właściwości ucha i zależy od częstotliwości (największa czułość ucha przypada w zakresie 2-3 kHz)!

$$I \sim A^2 \cdot f^2 \left[\frac{W}{m^2} \right]$$

Pomiar głośności w jednostkach natężenia jest niewygodny, bo dźwięk o natężeniu n razy większym niż inny dźwięk, nie będzie odbierany jako n razy głośniejszy!

Prawo Webera i Fechnera:

Zmiana intensywności subiektywnego wrażenia dźwiękowego (poziomu natężenie dźwięku) wywoływanego przez dwa dźwięki jest proporcjonalna do logarytmu natężeń porównywanych dźwięków.

$$\beta = \log \frac{I}{I_0}$$

gdzie:

 β – poziom natężenia dźwięku

I – natężenia analizowanego dźwięku

 I_0 – natężenie poziomu zerowego, dla częstotliwości 1 kHz $I_0=10^{-12}~\frac{W}{m^2}$.

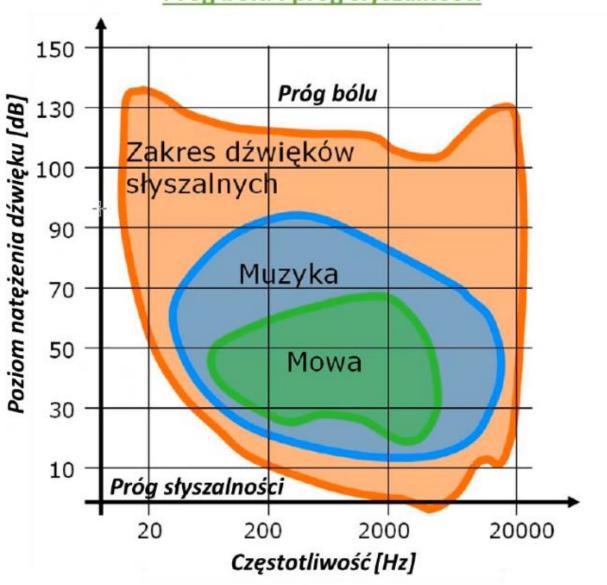
Jednostką poziomu natężenia dźwięku jest bel [B]!

$$1B = 10 dB$$

Poziomy natężenia wybranych dźwięków

Dźwięk	Pozioi	m natężenia dźwięku [dB]
szept		10
rozmowa	k	45
odkurzacz		60
dźwięk budzika		90
hałas na ruchliwej ulicy		110
dyskoteka		120
granica bólu		130

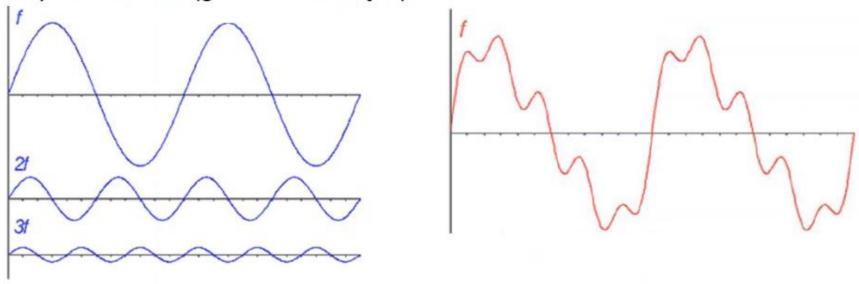

BARWA DŹWIĘKU

<u>Barwa</u> – zawartość w dźwięku różnych częstotliwości podstawowych. Cecha dźwięku, która pozwala odróżnić brzmienie głosu, instrumentów. Uzależniona jest od liczby, rodzaju i natężenia tonów składowych.

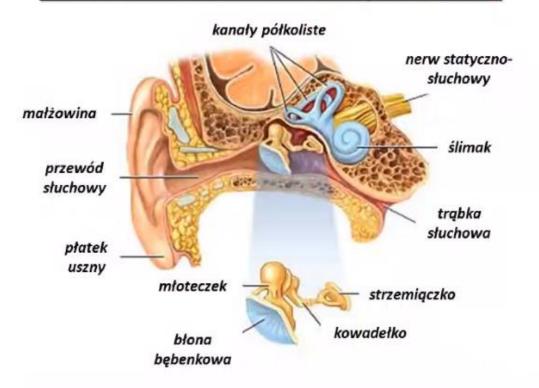
Barwa może zmieniać się nieznacznie w zależności od:

- sposobu wzbudzania drgań (pociągnięcie smyczkiem, szarpnięcie, uderzenie)
- siły wzbudzenia (głośności dźwięku)

Każdy dźwięk da się złożyć z pewnej ilości dźwięków podstawowych: tonów!

BUDOWA I DZIAŁANIE NARZĄDU SŁUCHU

- 1. Fale dźwiękowe przewodem słuchowym zewnętrznym docierają do błony bębenkowej
- 2. Drgania błony bębenkowej poruszają przylegający do niej młoteczek
- Z młoteczka są przekazywane na kowadełko i strzemiączko
- Za pośrednictwem okienka owalnego trafiają do ucha wewnętrznego
- 5. W uchu wewnętrznym drgania są zamieniane na impulsy nerwowe
- 6. Nerwem słuchowym docierają do ośrodków słuchowych w korze mózgowej

ULTRADŹWIĘKI

Zwierzęta wykorzystują ultradźwięki w celu echolokacji.

Nietoperze używają ultradźwięków do wykrywania owadów latających w ciemnościach.

Wieloryby używają ultradźwięków do namierzania ławic ryb lub planktonu.

Delfiny posiadają najdoskonalszy zmysł echolokacji. Na ich głowach znajduje się rezonator pozwalający na generowanie precyzyjnie ukierunkowanego strumienia ultradźwięków. Ogromne mózgi delfinów są w stanie przetworzyć uzyskane w ten sposób dane w trójwymiarowy model otoczenia, są w stanie zajrzeć do wnętrza innych istot.

ULTRASONOGRAFIA

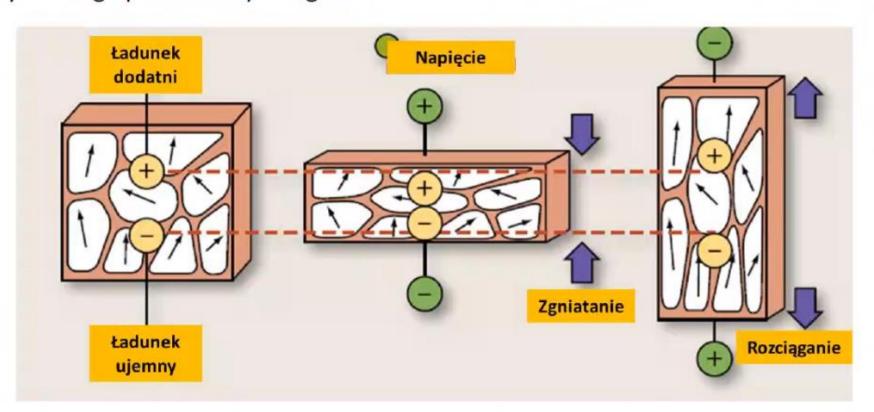

WYTWARZANIE I REJESTRACJA ULTRADŹWIĘKÓW

<u>Proste zjawisko piezoelektryczne</u> – zmiana rozmiarów kryształu (deformacja) powoduje pojawienie się na jego powierzchni ładunków elektrycznych;

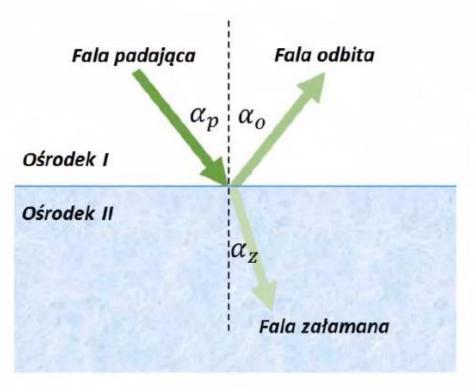
Odwrotne zjawisko piezoelektryczne – zmiana wymiarów kryształu pod wpływem przyłożonego pola elektrycznego.

PRĘDKOŚĆ FAL DŹWIĘKOWYCH W OŚRODKACH

Obszar biologiczny	Prędkość dźwięku [m/s]
powietrze	330
płuca	650-1180
tkanka tłuszczowa	1450
woda	1495
wątroba	1550
nerki	1560
krew	1570
śledziona	1578
mięśnie	1590-1610
kości	2700-4080

ODDZIAŁYWANIE ULTRADŹWIĘKÓW Z TKANKAMI

Odbicie – na skutek odbicia powstaje echo, które wracając do odbiornika niesie informację o strukturze ośrodka. Ilość energii, jaka ulegnie odbiciu zależy od impedancji akustycznej ośrodków.

Załamanie – zachodzi, gdy fala pada na granicę ośrodków pod kątem innym niż 0°. Kąt załamania zależy od prędkości rozchodzenia się fali w obu ośrodkach.

Pochłanianie i rozpraszanie

Dla tkanek miękkich różnice prędkości ultradźwięków są małe i przy małych kątach padania ultradźwięki poruszają się praktycznie bez zmiany pierwotnego kierunku!

ODBICIE ULTRADŹWIĘKÓW NA GRANICY TKANEK

Współczynnik odbicia (R):

$$R = \frac{I_o}{I_p} \sim \Delta Z^2$$

$$\Delta Z = Z_2 - Z_1$$

 I_o – natężenie fali odbitej

 I_p — natężenie fali padającej

Impedancja akustyczna (Z) [rail] – wielkość określająca, jaki opór stawia ośrodek fali dźwiękowej

$$Z = \rho \cdot V$$

$$\rho$$
 – gęstość ośrodka

Impedancja akustyczna ośrodków

Ośrodek	Impedancja akustyczna (Z) $\left[\frac{kg}{m^2\cdot s}\right]$
tkanki miękkie	1,38 - 1,66*10 ⁶
kości	3,7 - 7,3*10 ⁶
powietrze	0,0004*106

Współczynniki odbicia dla granicy ośrodków

Granica	Współczynnik odbicia (R)
tkanki miękkie – powietrze	0,99
tkanki miękkie – płuca	0,52
tkanki miękkie – kości	0,43
tkanka tłuszczowa – wątroba	0,0079
tkanka miękka – mięśnie	0,0004

RODZAJE BADAŃ ULTRASONOGRAFICZNYCH

USG 2D – płaski dwuwymiarowy przekrój

<u>USG 3D</u> – statyczny obraz w trzech wymiarach
<u>USG 4D</u> – ruchomy obraz w trójwymiarze, śledzący z pewnym opóźnieniem ruchy narządów czy dziecka.

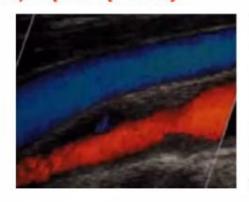

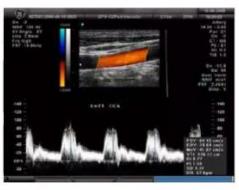

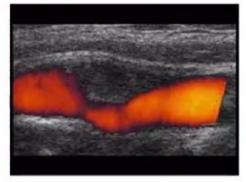
K

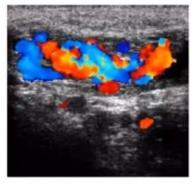
<u>USG dopplerowskie</u> – ultradźwięki odbite od poruszającej się masy krwinkowej powracają do sondy z inną niż pierwotna częstotliwością. Różnica tych częstotliwości jest podstawą uzyskiwania obrazów dopplerowskich.

- 1. Kolorowy obraz jest wynikiem cyfrowego przetwarzania otrzymanych sygnałów!
- 2. Barwa w obrazie uzależniona jest od kierunku przepływu krwi możemy odróżnić krew żylną od tętniczej!

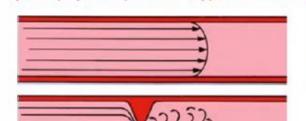

3. Możliwy jest dokładny pomiar prędkości przepływu krwi oraz określenie charakteru przepływu (korkowy, laminarny czy burzliwy)

Przepływ laminarny

Przepływ turbulentny

